

tioner i overensstemmelse med kravene i den nævnte konvention.

Den sovjetiske regeringsrepræsentant gjorde gældende, at komiteen fortsat havde misfortolket de gældende bestemmelser. I øvrigt må fagforeningsrettigheder vurderes i lys af de foreliggende økonomiske og sociale forhold. De nye love, som var vedtaget vedrørende disse spørgsmål, ville snarest blive tilstillet ILO.

Det konstateredes derefter i komiteen, at der fortsat eksisterede divergenser mellem lovgivningen i Sovjetunionen om foreningsfrihed og konventionens krav hertil.

Ekspertkomiteen havde i sin rapport forelagt en særlig analyse af medlemslandenes lovgivning og praksis vedrørende de områder, som er omfattet af organisationens konventioner og henstillinger, og man havde herved vurderet situationen såvel i de lande, der har ratificeret konventionerne, som i de lande, der ikke har ratificeret dem. Undersøgelsen understregede værdien af en sådan speciel undersøgelse, som berører arbejderens sociale og menneskelige rettigheder, og det påvistes, at der i visse lande var en tendens til genopliven af former for tvungent arbejde.

Gennem undersøgelsen er der bragt klarhed over arten af de forpligtelser, der er indeholdt i disse normgivende vedtagelser, og samtidig er en række regeringer blevet gjort bekendt med de forholdsregler, der bør træffes for at undgå sådanne former for anvendelse af tvungent arbejde, som er forbudt ved disse internationale vedtagelser.

Komiteens diskussion bragte frem, at der i visse lande — især sådanne, som søger hurtigt at fremme den økonomiske og sociale udvikling — er opstået et særligt problem for unge uden arbejde; og det vedtoges, at ILO skulle foretage yderligere undersøgelser vedrørende dette problem. Især beklagede flere repræsentanter fra nyligt uafhængige stater i Afrika sig over de bemærkninger, ekspertkomiteen havde gjort vedrørende disse landes mobiliseringsplaner for unge, omfattende forskellige udviklingsprojekter.

Under den påfølgende drøftelse i konferencens plenarforsamling af de af komiteen behandlede spørgsmål udveksledes synspunkter vedrørende ekspertkomiteens undersøgelse om efterlevelsen af organisationens

vedtagelse om tvungent arbejde, ligesom spørgsmålene om statuttens bestemmelser om gennemførelsen af konventioner i områder uden for moderlandet og om foreningsfriheden i Sovjetunionen blev taget op på ny.

Om dette sidste spørgsmål gjordes det på ny fra visse landes side gældende, at foreningsfriheden må betragtes i sammenhæng med det i vedkommende land bestående politiske, økonomiske og sociale system. Andre talere fremholdt, at det fortsat ikke var dokumenteret, at der i Sovjetunionen bestod foreningsfrihed i den forstand, hvori dette begreb måtte forstås i konventionen af 1948 om foreningsfrihed.

4. Erhvervsmæssig uddannelse.

(2. behandling).

Spørgsmålet om gennemførelse af en ny henstilling om erhvervsmæssig uddannelse til afløsning af tre tidligere henstillinger (om erhvervsmæssig uddannelse nr. 57, 1939, om lærlingeforhold nr. 60, 1939, og om erhvervsmæssig uddannelse af voksne nr. 88, 1950) var efter 1. behandling i 1961 sat på 1962-konferencens dagsorden til endelig behandling.

Den komité, der af konferencen blev nedsat til at behandle dette dagsordenspunkt, havde som arbejdsgrundlag det i 1961 vedtagne udkast til henstilling og de af bureauet i mellemtiden fra medlemslandene indhentedede bemærkninger. Komiteens opgave var på dette grundlag at udforme et endeligt udkast til forelæggelse for konferencens plenarforsamling.

På baggrund af den meget konkrete gennemgang 1961-komiteen havde foretaget af udkastets tekst, og for at give tidsmæssige muligheder for en gennemgang af nye ændringsforslag, vedtog 1962-komiteen efter en kort generaldebat, der gav udtryk for almindelig tilslutning til de principielle hovedlinjer i det foreliggende udkast, kun at behandle formuleringen af de paragraffer, hvortil der forelå skriftlige ændringsforslag.

I alt blev behandlet 95 sådanne ændringsforslag, hvoraf kun enkelte af de vedtagne vedrørte principielle spørgsmål.

For at fremhæve den store vægt, der må lægges på koordinering mellem den erhvervsmæssige og den almene uddannelse såvel